

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής της κατά της αποφάσεως C(2020) 8969 τελικό της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 2020, με την οποία απορρίφθηκε η αίτησή της με αντικείμενο, αφενός, τη διαπίστωση ότι η Veolia Environnement S.A. παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 ⁽¹⁾ καθόσον απέκτησε συμμετοχή ποσοστού 29,9% στο κεφάλαιο της Suez χωρίς να λάβει προηγουμένως άδεια από την Επιτροπή και, αφετέρου, τη λήψη προσωρινών μέτρων σε βάρος της εταιρίας αυτής, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 5, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται έλλειψη αιτιολογίας με βάση το άρθρο 296 ΣΛΕΕ. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε προς τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 296 ΣΛΕΕ, καθόσον εξέδωσε απόφαση της οποίας η αιτιολογία δεν καθιστά δυνατό ούτε για την ίδια ούτε για το Γενικό Δικαστήριο να κατανοήσουν τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι είχε εφαρμογή η αυτόματη παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 2, του κοινοτικού κανονισμού συγκεντρώσεων. Η προσφεύγουσα επικρίνει επίσης την προσβαλλόμενη απόφαση για αντιφατική αιτιολογία ως προς την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κοινοτικού κανονισμού συγκεντρώσεων σχετικά με την απόκτηση συμμετοχής ποσοστού 29,9% στο κεφάλαιό της. Τέλος, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αποκλίνει, χωρίς να παρασχεθεί επαρκής αιτιολογία προς τούτο, από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορά την αρχή της στενής ερμηνείας της προβλεπόμενης στο άρθρο 7, παράγραφος 2, του κοινοτικού κανονισμού συγκεντρώσεων εξαίρεσης από την αναστολή πραγματοποίησης συγκεντρώσεων.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κοινοτικού κανονισμού συγκεντρώσεων. Η προσφεύγουσα εκτιμά συναφώς ότι η Επιτροπή παρέβη την εν λόγω διάταξη καθόσον έκρινε, πρώτον, ότι η προβλεπόμενη στον εν λόγω κανονισμό εξαίρεση έπρεπε να εφαρμοστεί σε ολόκληρη την ενιαία πράξη συγκέντρωσης την οποία σχεδίαζε η Veolia ενώ ήταν πρόδηλο ότι η εξαίρεση αυτή στερούνταν αντικειμένου και δεν είχε, συνεπώς, εφαρμογή επί της εν λόγω πράξης και, δεύτερον, ότι το σύνολο των νομικών πράξεων που συνιστούν ενιαία πράξη συγκέντρωσης έπρεπε να υπάγεται στο ίδιο νομικό καθεστώς βάσει του ως άνω άρθρου. Η προσφεύγουσα εκτιμά επίσης ότι η εφαρμογή, από την Επιτροπή, της προβλεπόμενης στη διάταξη αυτή εξαίρεσης σε ιδιωτική απόκτηση τίτλων πραγματοποιούμενη με έναν μόνο πωλητή συνιστά πρόσθετη παράβαση του εν λόγω κανονισμού. Τέλος, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι έκρινε ότι η Veolia πληρούσε την προϋπόθεση που αφορούσε την υποχρέωσή της να κοινοποιήσει αμελλητί την πράξη συγκέντρωσης.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (Κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων) (ΕΕ 2004, L 24, σ. 1).

Προσφυγή της 25ης Φεβρουαρίου 2021 — QI κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-122/21)

(2021/C 138/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: QI (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις τελικές εκθέσεις αξιολόγησης σταδιοδρομίας της προσφεύγουσας για τα έτη 2018 και 2019·
- να ακυρώσει, καθόσον συντρέχει ανάγκη προς τούτο, την απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση της 16ης Νοεμβρίου 2020·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση των εφαρμοστέων γενικών εκτελεστικών διατάξεων. Όσον αφορά την έκθεση αξιολόγησης για το έτος 2018, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι παρανόμως κρίθηκε μη ικανοποιητική η απόδοσή της κατά το στάδιο της αξιολόγησης σε δεύτερο βαθμό. Όσον αφορά την έκθεση αξιολόγησης για το έτος 2019, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο δεύτερος αξιολογητής παρενέβη σε πρώιμο στάδιο. Τέλος, όσον αφορά και τις δύο εκθέσεις, η προσφεύγουσα προβάλλει εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή στην περίπτωση της του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', και του άρθρου 4 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του καθήκοντος αμεροληψίας και ουδετερότητας, παράβαση του καθήκοντος αρωγής και της υποχρέωσης χρηστής διοίκησης, παράβαση του άρθρου 21α του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και καταστρατήγηση ή κατάχρηση της διαδικασίας.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, ανακρίβειες ως προς την ουσία των πραγματικών περιστατικών, καταχρηστικώς προβαλλόμενοι ισχυρισμοί οι οποίοι δεν συνδέονται με αντικειμενικά πραγματικά περιστατικά και παράβαση του καθήκοντος πίστης.

Προσφυγή της 25ης Φεβρουαρίου 2021 — Mariani κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-124/21)

(2021/C 138/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Thierry Mariani (Παρίσι, Γαλλία) και 22 λοιποί προσφεύγοντες (εκπρόσωπος: F. Wagner, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2223 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 2020, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 όσον αφορά τη συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και την αποτελεσματικότητα των ερευνών της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (ΕΕ 2020, L 437, σ. 49) και, ειδικότερα, το άρθρο 3, παράγραφος 11, το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', το άρθρο 5, παράγραφος 1, το άρθρο 7, παράγραφος 3α, και το άρθρο 9α, παράγραφοι 1 έως 4, του κανονισμού 883/2013, όπως οι διατάξεις αυτές τροποποιήθηκαν ή εισήχθησαν το πρώτον·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν έναν λόγο ακυρώσεως ο οποίος αφορά παράβαση του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, των αναγνωρισμένων από τη νομολογία γενικών αρχών, του πρωτοκόλλου περί των προνομίων και των ασυλιών των βουλευτών, του εσωτερικού κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του καθεστώτος των βουλευτών.